خراسان
WWW.KHORASANNEWS.COM
• شنبه، ۱۸ اسفند ۱۴۰۳
• شماره ۲۱۷۲۵
• ۷ رمضان ۱۴۴۶
• ۸ مارس ۲۰۲۵

ناگهان شعر

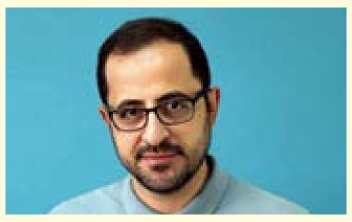

فاضل نظری

این که آدم یک جهان تنهاست بعضی وقت‌ها
قصه‌ای غمگین ولی زیباست بعضی وقت‌ها
هر چه با لبخند پنهان می کنی اندوه را
ماه پشت ابر هم پیداست بعضی وقت‌ها
خنده شیرین گل یا گریه تلخ گلاب
مرگ بیش از زندگی با ماست بعضی وقت‌ها
برگ از سر شاخه‌ای افتاد و چیزی کم نشد
زندگی این قدر بی معناست بعضی وقت‌ها
فرض کن سنجاقکی بر آب، گاهی هم نشست
یا برای پر زدن برخاست بعضی وقت‌ها
قدر شادی‌ها و غم‌ها را بدان، این لحظه‌ها
آخرین غم‌ها و شادی‌هاست بعضی وقت‌ها
گرچه تنهایی ندارد چاره‌ای، شادم که اشک
قدری از دلتنگی من کاست بعضی وقت‌ها

هوشنگ مرادی کرمانی مطرح کرد

خواندن و نوشتن بهترین شیوه پاسداشت زبان فارسی

هوشنگ مرادی کرمانی، گفت: زبان فارسی را باید تقویت کنیم و بهترین شیوه حفظ و گسترش این زبان، خواندن و نوشتن است.

به گزارش ایبنا، هوشنگ مرادی کرمانی، نویسنده شناخته شده حوزه کودک و نوجوان کشورمان در ابتدای این مراسم با تاکید بر تأثیر ادبیات بر سینما و هنر گفت: اندیشه و ذهن من در زندگی و زمان خلق داستان‌هایم تصویری بوده است و در زمان نگارش، تصاویر و صحنه‌های فیلم را در ذهنم می آفرینم.

کتاب مکتوب تا کی می‌ماند؟

مرادی کرمانی با بیان خاطراتی از کودکی خود به تأثیر تصویر در شکل گیری اندیشه و ذهن، اشاره کرد و گفت: از کودکی عاشق فیلم بودم و حتی مدتی در سینما کار کردم و یکی از دلایل تحصیلم در هنرستان همین علاقه‌ام به فیلم و سینما بوده است. روزی یکی از دوستانم از من پرسید، کتاب مکتوب به شکل امروزی تا کی می ماند؟ من پاسخ دادم «تا زمانی که مادران به فرزندشان شیر می دهند و زبان فارسی باقی است. زبان فارسی را باید تقویت کنیم و بهترین شیوه حفظ و گسترش این زبان، خواندن و نوشتن است.»

غلط ننویسیم

ماهانه/ سالانه

چنان که می دانیم در زبان فارسی کلماتی را که در جمع «ان» می گیرند با افزودن «ها»یِ غیر ملفوظ می توان تبدیل به صفت یا قید کرد مانند:
روز، روزان، روزانه، شب، شبان، شبانه

کلمات سالانه و ماهانه هم بر همین قیاس ساخته شده‌اند، در حالی که جمع آن ها به صورت سالان و ماهان به کار نمی‌رود. از آن جایی که واژه‌های «ماهانه» و «سالانه» در گفتار و نوشتار مستعمل است و برخی از استادان هم به کار برده‌اند، نمی‌توان آن ها را غلط دانست.

برگرفته از کتاب « فرهنگ درست نویسی سخن» ، تالیف استاد حسن انوری

عکس: ایرنا

نوروز؛ هدیه فردوسی به بشریت

سه شاهنامه پژوه و استاد مطرح زبان و ادبیات فارسی در نشست «نوروز در میراث شاهنامه» در آرامگاه فردوسی، از آیین ها و سنت های کهن «نوروز» سخن گفتند. دکتر یاحقی، می گوید، فردوسی باغبان هویت ایرانی و نوروز هدیه و دستاورد عزیز شاهنامه به بشریت است

محمد بهبودی نیا
calture@khorasannews.com

در روزهایی که سرمای جانسوز اسفند، کم کم جایش را به بهار دلنشین شهر می دهد، آرامگاه حکیم توس، جایی که خاستگاه حماسه و ادب، زبان و فکر و فرهنگ فارسی است، میزبان مراسمی شد با عنوان «نوروز در میراث شاهنامه». استادان مطرح زبان وادبیات فارسی همچون دکتر محمدجعفر یاحقی، عضو فرهنگستان زبان و ادب فارسی، سید مهدی سیدی فرخد، فردوسی پژوه و محقق فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی و دکتر فرزاد قائمی، استاد دانشگاه فردوسی با مخاطبان خود از اهمیت نوروز در فرهنگ ایرانی و ارتباط آن با شاهنامه سخن گفتند. همچنین شاهنامه‌خوانی، درختکاری و کاشت سرو سیمین در محوطه آرامگاه و نیز افتتاح کتابخانه و مرکز اسناد آرامگاه فردوسی با نام دکتر محمدعلی ندوشن، از دیگر بخش های این دورهمی ادبی و فرهنگی بود که صبح پنج‌شنبه گذشته برگزار شد.

فردوسی باغبان هویت ایرانی است

در ابتدای این نشست، دکتر محمدجعفر یاحقی، فردوسی پژوه مطرح و عضو فرهنگستان زبان و ادب فارسی، گفت: فردوسی باغبان هویت ایرانی است و درخت تنومند شاهنامه را در این سرزمین کاشته است. حکیم فرزانه توس، همواره از شاهنامه به‌عنوان درختی تنومند یاد کرده است. این یادکرد با شغل فردوسی که باغدار بوده همخوانی دارد چرا که واژه درخت در شاهنامه نیز بسیار تکرار شده است.

چرا به نوروز، نوروز گفته می شود؟

یاحقی با اشاره به آیین باستانی نوروز، گفت: همه می دانیم نوروز در فرهنگ ما و شاید فرهنگ بشری از شاهنامه سرچشمه گرفته است و دلیل نام گذاری این زمان از سال به نوروز به زمان اساطیری جمشید برمی گردد. وقتی جمشید به قدرت رسید تمام دیوها و بدکاران را مطیع خود کرد و بر دنیای نیکی‌ها مسلط شد. پس از این ماجرا همه اطراف او جمع شدند و این روز را به او تبریک گفتند و به قول فردوسی «مر آن روز را روز نو خواندند» و از آن جا نوروز آغاز شد. پس نوروز ریشه در عصر اسطوره‌ها و عصر حیات این سرزمین دارد.

نوروز؛ مولود هم آوایی فرهنگ ایران

وی درباره علت توجه فارسی زبانان به آیین نوروز، تصریح کرد: اگر امروز نوروز در شماری از کشورها به رسمیت شناخته‌شده است، علت آن را باید در شاهنامه جست و جو کرد چرا که این دستاورد عزیز از شاهنامه سرچشمه می گیرد و مولود هم آوایی فرهنگ ایران است که امروز جهانی شده است. نوروز در نقطه‌ای از سال قرار گرفته که بهترین زمان ممکن است، زمانی که شب و روز به‌اندازه هم هستند و تحویل سال، مرحله جدیدی از حیات را نوید می دهد. همه ملت‌ها تجدید سال دارند ولی تجدید سال هیچ کدام از آن‌ها در این نقطه زیبای سال قرار نگرفته که از آن روز به بعد روزها بلندتر و شب‌ها کوتاه‌تر است. شاید اتفاقی نیست که پایان سرایش شاهنامه هم در آستانه نوروز و ۲۵ اسفندماه است.

هدیه فردوسی به بشریت

دکتر یاحقی افزود: از روزگار جمشید که روزگار افسانه‌ها و اسطوره‌هاست تا امروز، نوروز به‌عنوان یک یادگار تاریخی در سینه فرهنگ ایران قرار گرفته و همچنان ادامه دارد. این معجزه‌ای است که شاهنامه و فردوسی بزرگ به بشریت هدیه داده‌اند. ریشه‌های نوروز در گذشته‌ها و شاخ و برگ آن در روزگار ما قرار گرفته و باید قدر این آیین را بدانیم.

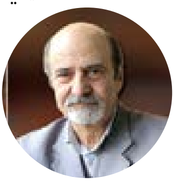

چند آیین کهن نوروز

سید مهدی سیدی فرخد، پژوهشگر فرهنگ و زبان و ادبیات فارسی که کتاب «چراغ برات» را درباره آیین های خراسان نوشته، دومین سخنرانی بود که با حاضران سخن گفت. او این گونه آغاز کرد: نوروز و آیین های آن در ایران بزرگ یک واقعه بسیار مهم بوده است؛ واقعه‌ای که با نزدیک شدن به زمان این رویداد، جامعه دچار تحولات رنگارنگی می شد. از جمله آن می‌توان به اندرگاه یا روزهای بی صاحب و بی موکل که همان ۵ روز آخر سال است، اشاره کرد. در این پنج روز آیین‌های مختلفی برگزار می شد، از جمله این که مردم با لباس‌هایی آراسته به استقبال روح مردگان که از آسمان به زمین می آمدند، می‌رفتند و این روزها به نام فروردگان (روزی که فروهرها از آسمان به زمین می‌آیند) نام‌گذاری شده بود. هنوز در برخی نقاط خراسان شب قبل از عید نوروز را عید مرده‌ها می‌دانند و روز اول فروردین را عید زنده‌ها می گویند.

وی ادامه داد: دومین رسم در این ۵ روز این بود که تمام حکام مملکتی معزول بودند و مردم در این روزها حق داشتند مسئولان را به خاطر خطاهایی که کرده بودند، توسط فردی که به «میر نوروزی» معروف بود محاکمه و تنبیه کنند. سومین رسمی که می‌توان به آن اشاره کرد، «کوسه برنشین» بود که شامل کوسه و عروس کوسه می‌شد. این‌ها که یک زن و یک مرد بودند و نمادی از الهه باروری، در کوچه و برزن راه می‌افتادند و به خانه مردم می‌رفتند، از مشکلات آن‌ها می‌پرسیدند و برای رفع مشکلاتشان دعا می کردند و مردم هم چیزهایی به‌عنوان پاداش به آن‌ها می‌دادند. اکنون بقایای این مراسم را در برخی نقاط ایران در قالب مراسم اسب چوبین می‌بینیم. رسم بعدی که آیینی نوروزی به شمار می‌آید «مردگیران» بوده که روزهایی از این ایام تمام امور به زنان سپرده می‌شده و مردان حق بیرون آمدن از خانه‌ها را نداشتند. هنوز بقایای این رسم در برخی نقاط کشور و خراسان بزرگ فرهنگی وجود دارد. این مراسم تا ۱۳ فروردین هم ادامه پیدا می کرد.

کشتی چوخه از آیین های نوروزی

سیدی ضمن اشاره به این که بسیاری از آیین‌های نوروزی خراسان بزرگ در حال فراموشی است، به فعالیت گودهای کشتی در توس و نزدیکی آرامگاه فردوسی در گذشته‌های دور اشاره کرد و گفت: مردم مشهد و توس سیزدهم فروردین هرسال به برگزاری کشتی چوخه در توس اقدام می کردند اما امروز خبری از این مراسم باشکوه نیست. این یکی از همان آیین‌هایی است که می‌توان امروز آن را در توس احیا کرد.

نوروز و سنت احترام به روح نیاکان

در ادامه این مراسم، دکتر فرزاد قائمی، استاد دانشگاه فردوسی مشهد، نیز در سخنانی به اهمیت نوروز در اساطیر ایران از ایران باستان تا روزگار ما پرداخت و گفت: سنت نوروز به روزگار دور حتی پیش از مهاجرت هندواروپایی‌ها به فلات ایران بازمی گردد. یکی از سنت‌های مهم استقبال از نوروز، سنت احترام به روح نیاکان بود. در دوران ایران باستان، مردم معتقد بودند در روزهای آخر سال ارواح نیاکان به‌زمین بازمی گردند و برای احترام به روح آن‌ها مراسمی برگزار می‌شد.

قائمی خاطرنشان کرد: در ۵ روز آخر سال، مردم استراحت می کردند و به خوش گذرانی می‌پرداختند. دریکی از بخش‌های یشت‌ها در اوستا به این سنت اشاره‌شده و این موضوع نشان از قدمت و عظمت این رسم و رسوم دارد.

وی افزود: در سنت باستان، به ششم فروردین نوروز بزرگ می گفتند و معتقد بودند خداوند جهان را در این روز آفریده است. هشتم فروردین روزی بوده که مردم به طبیعت می‌رفته و سنت سبزه‌افشانی را انجام می‌داده‌اند و با تغییر تقویم از یزدگردی به جلالی عملاً جشن سبزه‌افشانی از هشتم به سیزدهم فروردین منتقل‌شده است.

این استاد دانشگاه تصریح کرد: سنت دیگری که با نوروز ارتباط عمیقی دارد، بازگشت فرشته رویش است که مهم‌ترین مظهر آن سیاوش بوده است. سیاوش در دوران ایران باستان مظهر خدای نباتی بوده یعنی خدایی که در بهار و تابستان به‌روی زمین می‌آمده و با شروع زمستان به‌زیرزمین می‌رفته. با بازگشت خدای نباتی و رسیدن بهار، جشن‌های زیادی برپا می‌شده است. فردوسی در شاهنامه نیز با بیان داستان زنده شدن دوباره سیاوش، اشاراتی به این موضوعات داشته است.

وی گفت: اصل اسطوره نوروز مربوط به دعای مردم برای داشتن سالی پربار بوده و احترام به زمین و نعمت‌های آن است. عملاً نوروز ستون فرهنگ ایرانی و تنها آیینی است که از عصر باستان تا امروز به‌صورت پررنگی وجود داشته و به حیات خود ادامه داده است.

ارکستر ملی به استقبال بهار رفت

ارکستر موسیقی ملی ایران با عنوان «به استقبال بهار» به رهبری همایون رحیمیان، شامگاه پنج‌شنبه ۱۶ اسفندماه در تالار وحدت برگزار شد. ارکستر با اجرای قطعاتی از آهنگ‌سازان ایرانی، حال‌و‌هوایی بهاری را به تالار وحدت آورد. آثاری چون «پرواز»، «الژی»، «رنگارنگ ۱ »، «به‌یاد صبا»، «نغمه‌ترک»، «شوشتری»، «چشم به‌راه»، «مارش ماهور»، «رقص باران»، «سبکبال»، «پولکا» و «رِنگ بیات‌تُرک» توسط مژگان محمدحسینی (قانون)، مازیار ظهیرالدینی (ویولن)، امیر نظری سالاری (ویولن) و شیما شاه‌محمدی (قیچک) اجرا شد. این کنسرت با اجرای «فستیوال نوروز» به‌پایان رسید.

ادای دینی به وطن و زبان پارسی

این روزها محمدهادی عطایی در نمایش «هفت خاب» به نویسندگی و کارگردانی مژده زمانی که در عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه است، حضور دارد.

او دو نقش «اولاد» در خان پنجم و «ارژنگ» در خان ششم «شاهنامه» را ایفا می کند.

عطایی این نمایش را ادای دینی به وطن و زبان پارسی می‌داند و بر اهمیت «شاهنامه» تأکید می کند. به اعتقاد او «شاهنامه» یک کتاب خاص است و به همین دلیل با پذیرش حضور در این نمایش قصد داشته ادای دینی به زبان پارسی و وطن داشته باشد.

این نمایش با تلفیق موسیقی، تصویر و نورپردازی حرفه‌ای، اجرایی مدرن از «شاهنامه» ارائه می دهد و شخصیت‌های آن به انسان‌های امروزی بسیار نزدیک هستند. «هفت خاب» تا ۱۷ اسفند در عمارت نوفل لوشاتو روی صحنه است.

انتشار داستان‌های چاپ‌نشده «هارپر لی»

هشت داستان کوتاه منتشرنشده از «هارپر لی» نویسنده کتاب «کشتن مرغ مقلد» با عنوان «سرزمین شیرین ابدی» در سال جاری منتشر خواهد شد. این داستان‌ها که هارپر لی آن‌ها را پیش از شروع رمان معروفش نوشته بود پس از مرگ او در آپارتمانش در نیویورک پیدا شدند. دکتر ادوین کانر، برادرزاده هارپر لی، اعلام کرد که خانواده‌اش خوشحال هستند که این داستان‌های کوتاه کشف شده و در حال انتشار هستند. ناشر بریتانیایی هاچینسون هاینمن اعلام کرده است که این کتاب درک ما از استعداد قابل توجه لی را گسترش می دهد و منبعی ارزشمند برای علاقه‌مندان به رشد او به‌عنوان نویسنده خواهد بود.

سند کمپانی پژو ۲۰۶ SD-TU5 مدل ۹۱ به ش پلاک ایران ۷۹-۷۶۱ق۸۹ به ش موتور ۱۵۰B۰۰۰۰۴۲۸ به ش شاسی NAAP41FDYCJ۶۱۹۶۰۹ بنام ابوالفضل راه پیمائی مفقود و فاقد اعتبار است

اصل برگ سبز خودرو پراید مدل ۱۳۸۳ به شماره پلاک ۱۲ایران۳۴۴ن۷۸ به شماره موتور ۰۰۹۸۷۵۹۳ و شماره شاسی S1412283267599 بنام عصمت خیرخواه چشمه رضا مفقود و فاقد اعتبار است.

برگ سبز موتورسیکلت روان ۱۲۵ مدل ۸۸ به شماره انتظامی ۷۶۶-۵۹۵۶۷ به شماره موتور ۵۱۰۰۱۹۹۰ و شماره شاسی ۸۸۰۰۲۷۴ بنام اباصلت بیات مفقود گردیده وفاقد اعتبار می باشد

برگ سبز، سند کمپانی و کارت وانت مزدا ۱۶۰۰ مدل ۱۳۶۳ به ش انتظامی ایران ۱۲-۶۹۵ط۱۳ به ش شاسی ۶۳۶۰۲۱۰ به ش موتور ۰۵۷۶۷۳ بنام وحید ابراهیمیان آهنگر مفقود و فاقد اعتبار ساقط است

برگ سبز خودروسواری پژو تیپ پارس مدل ۱۳۸۶ رنگ نقره ای متالیک شماره موتور ۱۲۴۸۶۲۰۹۷۷۳ شماره شاسی ۵۰۳۴۳۳۶۷ شماره پلاک ایران ۴۲-۹۹۷ط۵۷ به نام مصطفی خالوردی مفقود گردیده واعتبار ندارد

پلاک ملی موتور سیکلت ساوین مدل ۱۳۹۳ به شماره انتظامی ۷۶۸-۷۸۹۱۶ به شماره موتور ۰۱۴۹NDR۰۲۳۴۸۶ و شماره تنه NDR۰۰۰۱۵۰L۹۲۵۲۱۲۱ بنام مجید علیایی مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد

برگ سبز خودرو ۲۰۷iTU5 پانوراما به شماره انتظامی ۳۶ ایران ۹۲۳ ص ۲۳ شماره شاسی NAAR۰۳HFFRDG۴۴۳۷۱ شماره موتور ۱۷۲B۰۲۶۹۱۷۴ به نام سید علی اصغر محمدی موسوی مفقود و فاقد اعتبار است

برگ سبز خودرو سواری سمند مدل ۸۷ به شماره انتظامی ۷۴-۷۴۲ط۵۳ به شماره موتور ۱۲۴۸۷۰۷۲۲۰۹ و شماره شاسی NAAC91CCXAF158463 بنام علیرضا عمارلو مفقود وفاقد اعتبار می باشد

برگ سبزوسند کمپانیخودروی پراید مدل ۱۳۸۶ به شماره انتظامی ۳۶-۵۶۶ج۷۴ به شماره موتور ۱۸۵۷۹۵۱ و شماره شاسی S1412286039971 بنام رحمان قنبری مفقود گردیده وفاقد اعتبار می باشد

سند کمپانی و برگ سبز پژو پارس TU5 مدل ۱۴۰۰ به ش پلاک ایران ۱۲-۵۷۶ل۳۳ بنام علی اکبری به ش موتور ۱۶۷B۰۱۳۵۰۶۶ به ش شاسی NAAN11FE9MK148601 مفقود و فاقد اعتبار است

برگ سبز و سند کمپانی وانت آریسان۲ به شماره انتظامی ۸۳۹ه۵۸ایران۴۲ شماره موتور ۱۲۵K۰۴۰۰۹۸۲ شماره شاسی NAABA6C۰FRYG59764 بنام فرناز علی زاده مفقود وفاقد اعتبار میباشد.

اصل برگ سبز خودرو پژو ۴۰۵GLX**۴۰ مدل۱۳۸۹ به شماره پلاک ۱۲ایران۹۴۵س۴۸ به شماره موتور ۱۲۴۸۹۱۹۸۹۶۲ و شماره شاسی NAAM11CA3BK634787 بنام مسلم غفاری رشخوار مفقود و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و کارت موتور سیکلت هندا پرواز مدل ۸۸ رنگ مشکی به شماره انتظامی ۷۶۱-۵۹۵۲۴ به شماره موتور ۰۹۶۱۵۱۵ و شماره تنه ۸۸۱۵۴۴۲ بنام حسن خدایار مفقود گردیده وفاقد اعتبار می باشد

اصل برگ سبز وسند کمپانی خودرو پراید مدل ۱۳۸۷ به شماره پلاک ۷۴ایران۹۸ه۵۳۲ به شماره موتور ۲۴۷۶۵۱۹ و شماره شاسی S1412287496891 بنام جمشید علیزاده مفقود و فاقد اعتبار است.

برگ سبزرنو L-۸۴-KEM امگان مدل ۱۳۹۱ سفید به شماره انتظامی ۷۴ایران۲۴۸ی۶۹ به شماره موتور K4MD812D۲۰۴۴۵۳ و شماره شاسی NAPLM1B-FA1۰۲۷۵۲۳ بنام سید محسن عصمتی مفقود گردیده وفاقد اعتبار می باشد

برگ سبز خودرو پیکان به شماره انتظامی ۱۲ ایران ۶۸۸ س ۶۸ شماره شاسی ۸۱۵۳۰۲۹۴ شماره موتور ۱۱۱۵۸۱۲۹۱۵۷ به نام غلامعلی سلیمانی مفقود و فاقد اعتبار است

سند کمپانی پژو ۲۰۶ مدل ۸۳ به ش پلاک ایران ۱۵-۶۹۸س۲۹ به ش موتور ۱۳۸۵۶۰۹ به ش شاسی ۸۳۴۷۶۴۶۷ بنام آیلار عشق آبادی مفقود و فاقد اعتبار است

برگ سبز خودرو پراید مدل ۸۵ به شماره پلاک: ۴۲-ب۹۳۴ ایران ۸۵ وشماره‌شاسی: s۱۴۱۲۲۸۴۷۲۶۴۴۷ وشماره موتور: ۱۳۸۴۰۲۹۰ به نام عبداله خانه شیر مفقود و فاقد اعتبار است

برگ سبزوسند کمپانی خودرو پرایدجی تی ایکس مدل ۱۳۸۴ به شماره پلاک ۳۲ایران۶۷۹و۸۱ به شماره موتور ۰۱۲۹۳۷۹۶ و شماره شاسی S1412284629844 بنام حسین عرب پور مفقود و فاقد اعتبار است

برگ سبز تراکتورفرگوسن ۳۹۹ به شماره انتظامی ۱۲ک۱۲۸ایران۱۵ شماره شاسی G12961 شماره موتور U۲۲۸۵ بنام بهلول رحیمی مفقود و فاقد اعتبار است

کارت کار اتباع به نام محمد احمدی به شماره اختصاصی ۱۶۵۰۳۲۲۳۱۰۵۲ مفقود و فاقد اعتبار است.

اصل برگ سبزو سند کمپانی خودروپراید جی تی ایکس ای مدل ۱۳۸۲ به شماره پلاک ۷۴ایران۶۴۵و۸۴ به شماره موتور ۰۱۰۴۷۴۷۶ و شماره شاسی S1412282423570 بنام سید مهدی صادق نیا مفقود و فاقد اعتبار است.

برگ سبز وسند کمپانی و کارت موتورسیکلت مدل ۱۳۹۱ به شماره پلاک ۸۵۷-۲۶۳۷۳ به شماره موتور ۱۵۶FMI*۸۷۰۰۱۳۸۹ و شماره تنه NB3***۱۲۵۸۹۱۴۱۰۴۸ بنام امیرحسن خزاعی مفقود و فاقد اعتبار است.